

הסבא רצה נכדה - האור

נצור לנפיה

שבוע לפני הלידה הופיעה יעל דיין-שיאון לראשונה בפומבי בנוסף הורייטי במלון הילטון לאחר שהיתה רתוקה למיטתה תקופה ממושכת.

יום אחרי הלידה כבר טיילה יעל במיטתה בבית החולים תל-השומר, לבושה חלוק פשוט ונעלי-בית.

פנים אל-פנים בהבט

ליד החופה

מתבוננים דב ועל שיאון (הלבושה בשמלת חופה) באחת ה- אורחות הצעירות שבאו לחתונתם, כשהבעת פניהם מעידה על רצון בילד משל עצמם. לאחר שהפילה פעם אחת את ולדה, ילדה השבוע יעל בן זכר.

סיפורים על החכמות, והמעשים של הבן הקטן.

★ ★ ★

"מוזל שזה ילד!"

ר סבא, משה דיין, היה נרגש יותר מכולם. הוא התפעל מהמישקל של התינוק, מהפנים המיוחדים שלו, מהתנועות שהוא עושה באגרופים. "רואים עליו מייד שהוא בן למשפחת דיין", הוא התלהב.

כמו בכל יום שישי, צילצל גם ביום השישי האחרון דב שיאון, הנספח הי- צבאי של ישראל בפאריס, אל אשתו, יעל דיין, הנמצאת בארץ, בבית הוריה, בשמירת הריון.

"אין תשובה מהמיספר שביקשת", אמרה לו המרכזנית בפאריס.

"זה לא יכול להיות!" הוא ענה לה. "תנסי עוד פעם!" כי ליעל אסור היה לקום מהמיטה, והוא לא תיאר לעצמו לאן היא יכולה לצאת ביום השישי בערב.

★ ★ ★

"כמה הוא שוקל?"

המרכזנית הייגה עוד פעם את ה- מיספר. אין תשובה. הוא מסר לה מייד מיספר אחר, ואמר לה: "תנסי לחייג את זה, אולי היא שם."

"בית-החולים לילודות!" ענה הטלפון הי- שני. וכיוון שביום השישי בערב אין מרכזיה בבית-החולים, ענו לו ישר מחדר הילודות. "אולי שוכבת אצלכם במיקרה יעל דיין?" צעק דב שיאון מפאריס.

כשהטלפון צילצל, שכבה יעל עדיין על מיטת הלידה. התינוק זה עתה יצא לאוויר העולם, וטבורו היה עדיין מחובר לזה של אמו.

"כן", אמרה לו האחות, "היא ילדה. בזה הרגע."

היה רגע שקט על הקו, ואז נשמעה קריאה נרגשת: "בן או בת?"

רגע. האחות ניגשה לראות. "זה בן. יש לך בן. מול טוב!"

"כמה הוא שוקל?" הקול הרחוק לא נרגע. רגע. האחות ניגשה אל הילודת "תש- קלו אותו. מהר", היא ביקשה. "האבא מחכה על הקו" מיהרו לשקול אותו, וה-

אחות חזרה לטלפון. "הוא שוקל 2.95 ק"ג". למחרת הוא לקח מטוס, וישר מנמל-

התעופה בלוד נסע לתל-השומר. הוא פגש שם את הסבא, את הסבתא, ואת אשת-

זורחת מאושר, יפה יותר מ-

מזרם התצלומים הראשונה של האם המטפלת בונה: יעל